

Sygn. akt 1997/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Agnieszka Hreczańska - Cholewa**

Protokolant: **Krzysztof Musiał**

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2014r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko Z. D.

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział I Cywilny z dnia 14.10.2013r., sygn. akt I Nc 436/13;

II. zasądza od pozwanej Z. D. na rzecz strony powodowej (...) S.A. we W. kwotę 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt: I C 1997/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 06 czerwca 2013 r. wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczenie nim, że pozwana Z. D. ma zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 200.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia strona powodowa podała, że pozwana w dniu 4 czerwca 2012 r. wystawiła weksel własny P. W. na kwotę 200.000 zł, płatny we W. w dniu 05 lipca 2012 r., jednakże należność ta nie została uregulowana.

Nakazem zapłaty z dnia 14 października 2013 r., wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. akt I Nc 436/13 Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny nakazał pozwanej Z. D. aby zapłaciła stronie powodowej z weksla kwotę 200.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 05 lipca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.500 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu albo wniosła w tymże terminie zarzuty.

Od powyższego orzeczenia pozwana Z. D. w dniu 18 listopada 2013 r. wniosła zarzuty zaskarżając nakaz zapłaty w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz 17 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana zaprzeczyła, aby na wekslu stanowiącym podstawę wydanego w sprawie nakazu zapłaty znajdował się jej podpis wskazując jednocześnie, że nie zawierała z (...) S.A. we W. umowy, której zabezpieczeniem miał być załączony do pozwu wesel. Pozwana wskazała, że w dniu 23 maja 2013 r. złożyła na Komisariacie Policji W. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oszustwa, podrobienia/przerobienia dokumentów, mających na celu doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez złożenie przez osoby reprezentujące stronę powodową propozycji zawarcia aktu notarialnego – umowy sprzedaży mieszkania przy ul. (...) we W. w zamian za odstąpienie od ściągnięcia wierzytelności zabezpieczonej przedmiotowym wekslem, która nie istnieje. Pozwana podała też, że między stronami toczy się również postępowanie przed Sądem Rejonowym dla W., w toku którego strona powodowa także żąda zapłaty od pozwanej na podstawie weksla, którego autentyczności pozwana przeczy.

Pismem procesowym z dnia 09 stycznia 2014 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie wnosząc o wydanie wyroku utrzymującego w całości nakaz zapłaty wydany w sprawie. Odnosząc się do zarzutów pozwanej podniosła, że w dniu 4 czerwca 2012 r. pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy o ustanowieniu hipoteki w formie aktu notarialnego, w treści której zawarte jest oświadczenie Z. D., z którego wynika iż wystawiła ona weksel własny na zlecenie na kwotę 200.000 zł na rzecz strony powodowej. Strona powodowa zwróciła uwagę, że do zawarcia umowy oraz wystawienia weksla doszło w tym samym dniu, a pozwana oświadczyła przed notariuszem, że wystawiła przedmiotowy weksel a dla zabezpieczenia jego spłaty ustanowiła na swojej nieruchomości hipotekę na rzecz strony powodowej. Jednocześnie notariusz wskazał w akcie, że weksel na kwotę 200.000 zł został okazany przy zawarciu umowy. Strona powodowa podkreśliła też, że przy akcie tym pozwana okazała należący do niej wypis aktu notarialnego – umowy sprzedaży i użytkowania wieczystego z dnia 31 lipca 2009 r., z którego wynikało prawo własności Z. D. do zabezpieczanej nieruchomości. Pozwana nie kwestionowała przed notariuszem prawdziwości weksla. Zdaniem strony powodowej okoliczności te świadczą o tym, że pozwana wystawiła weksel w pełnej świadomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 4 czerwca 2012 r. pozwana Z. D. wystawiła weksel własny z klauzulą bez protestu, który miał zostać zapłacony na zlecenie (...) S.A. z siedzibą we W.. Weksel został wystawiony na kwotę 200.000 zł, jako termin płatności wskazano dzień 4 lipca 2013 r., zaś jako miejsce płatności W., ul. (...). Weksel ten został własnoręcznie podpisany przez pozwaną Z. D.

(dowód: weksel własny - k. 5; opinia biegłego sądowego z zakresu badań pisma ręcznego, maszynowego, odcisków pieczętek i zakresu kryminalistycznej analizy dokumentów P. F. z dnia 30 czerwca 2014 r. – k. 124-145)

Tego samego dnia strony zawarły umowę o ustanowieniu hipoteki, sporządzoną w formie aktu notarialnego przed notariuszem J. P.. W § 1 ust. 1 pozwana Z. D. oświadczyła, że jest właścicielką lokalu mieszkalnego numer (...) o powierzchni 45,92 m², położonego w budynku przy ul. (...) we W., dla którego |Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków prowadzi księgę wieczystą o nr (...) wraz z udziałem w wysokości (...) części w nieruchomości wspólnej, którą stanowi prawo użytkowania wieczystego oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali. W § 2 ust. 1 umowy strony zgodnie oświadczyły, że w dniu 04 czerwca 2012 r. Z. D. wystawiła weksel własny na zlecenie na kwotę 200.000 zł płatny dnia 4 lipca 2012 r. na rzecz wierzyciela – (...) S.A. we W.. W § 2 ust. 2 Z. D. oświadczyła, że ustanawia na nieruchomości opisanej w § 1 pkt 1 umowy hipotekę w kwocie 200.000 zł na zabezpieczenie wierzytelności o zapłatę kwoty 200.000 zł wynikającej z wystawionego weksla, na rzecz wierzyciela (...) S.A. z siedzibą we W.. W akcie notarialnym zawarty jest ponadto zapis, że do aktu okazano m.in. weksel własny na zlecenie na kwotę 200.000 zł wystawiony przez Z. D. na rzecz wierzyciela – spółki pod firmą (...) S.A. z siedzibą we W..

Dowód: wypis z aktu notarialnego – umowy o ustanowieniu hipoteki z dnia 04.06.2012 r., Rep. A numer (...) – k. 75-78)

Komisariat Policji W.pod nadzorem Prokuratury Rejonowej dla W.prowadzi postępowanie w sprawie usiłowania doprowadzenia w dniu 23 maja 2013 r. Z. D.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez złożoną propozycję zawarcia aktu notarialnego umowy sprzedaży mieszkania przy ul. (...)we W.w zamian za odstąpienie ściągnięcia wierzytelności, to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i inne.

(dowód: pismo Prokuratury Rejonowej dla W.z dnia 08 stycznia 2013 r. – k. 65; pismo z Komisariatu Policji W.z dnia 17 grudnia 2013 r.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Zarzuty pozwanej Z. D. przeciwko nakazowi zapłaty z dnia 14 października 2013 r., I Nc 436/13 nie zasługują na uwzględnienie.

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą we W. domagała się od pozwanej Z. D. zapłaty kwoty 200.000 zł wraz z odsetkami wynikającej z wystawionego przez nią weksla własnego zupełnego.

Pozwana Z. D. w zarzutach od nakazu zapłaty podniosła, że nie podpisała weksla stanowiącego podstawę wydanego w sprawie nakazu zapłaty. Dodatkowo zaprzeczyła istnieniu pomiędzy stronami stosunku zobowiązaniowego, którego zabezpieczeniem miał być załączony do pozwu weksel.

Spór między stronami sprowadzał się zatem do ustalenia, czy pozwana złożyła swój podpis na wekslu będącym podstawą roszczeń kierowanych przez stronę powodową, a w konsekwencji, czy była wobec strony powodowej obowiązana wekslowo, a także czy strony łączyła umowa, której zabezpieczeniem miał być przedstawiony przez (...) S.A. we W. weksel własny.

Zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. prawo wekslowe, weksel własny zawiera: nazwę „weksel” w samym tekście dokumentu, w języku w jakim go wystawiono, przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej, oznaczenie terminu płatności, oznaczenie miejsca płatności, nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana, oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla oraz podpis wystawcy weksla. Podkreślić należy, że warunkiem odpowiedzialności wekslowej dłużników wekslowych jest złożenie własnoręcznego podpisu na wekslu (względnie złożenie podpisu przez pełnomocnika z zaznaczeniem stosunku pełnomocnictwa lub osobę reprezentującą organ z zaznaczeniem jaką pełni funkcję w stosunku do wystawcy weksla). Podpis wystawcy weksla określa się bowiem jako wymóg konieczny zobowiązania wekslowego osoby wystawcy (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt I ACa 21/13). Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że między stronami istniał stosunek wekslowy. W tym zakresie Sąd oparł się przede wszystkim na opinii biegłego sądowego z zakresu badań pisma ręcznego, maszynowego, odcisków pieczętek i kryminalistycznej analizy dokumentów P. F., z której w sposób jednoznaczny wynikało, że podpis o brzmieniu (...) złożony na wekslu własnym „bez protestu” (z prawej dolnej części dokumentu), wystawionym we W. dnia 4 czerwca 2012 r. na sumę 200.000 zł na zlecenie wierzyciela (remitenta): (...) S.A we W., został nakreślony własnoręcznie przez pozwaną Z. D.. Powyższa opinia zasługiwała w pełni na wiarę, gdyż była logiczna i spójna, a przy tym niekwestionowana przez żadną ze stron. Biegły, po przeprowadzeniu badań nad materiałem porównawczym, obejmującym szereg dokumentów z własnoręcznym podpisem pozwanej, w sposób szczegółowy zbadał podpisy pozwanej złożone na tychże dokumentach oraz na kwestionowanym dokumencie w postaci weksla własnego, z czego następnie wyprowadził wniosek końcowy, że podpis złożony pod treścią przedmiotowego weksla należy do pozwanej. W konsekwencji uznać należało, że ze stroną powodową łączył ją stosunek prawny mający swoje źródło w zobowiązaniu wekslowym.

Niezależnie od powyższego, zdaniem Sądu pozwana nie wykazała również zasadności zarzutu, jakoby nie zawierała z (...) S.A.umowy, której zabezpieczeniem miał być dołączony do pozwu weksel. Na tę okoliczność Z. D.nie zgłosiła bowiem żadnego dowodu. Wniosku takiego nie można też z całą pewnością wyprowadzić z informacji przekazanych (wraz z kserokopią dokumentów) przez Komisariat Policji W. oraz Prokuraturę Rejonową dla W.o

prowadzeniu postępowania w sprawie usiłowania doprowadzenia w dniu 23 maja 2013 r. we W.Z. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez złożoną propozycję zawarcia umowy sprzedaży mieszkania, w zamian za odstąpienie ściągnięcia wierzytelności), gdyż dane w nich przedstawione nie są wystarczające aby połączyć je z niniejszą sprawą. Tymczasem strona powodowa, przedstawiając dowód w postaci wypisu z aktu notarialnego – umowy o ustanowieniu hipoteki - wykazała, że w istocie pomiędzy stronami istniało zobowiązanie umowne, którego zabezpieczeniem miał być wystawiony przez pozwaną Z. D. w dniu 4 czerwca 2012 r. weksel.

Wobec zatem braku wykazania przez pozwaną zasadności zgłoszonych przez nią zarzutów Sąd, w oparciu o przepis art. 496 k.p.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 14 października 2013 r., sygn. akt I Nc 436/13, o czym orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Dodatkowo, w związku z przystąpieniem do sprawy pełnomocnika po stronie powodowej już po wydaniu nakazu zapłaty, Sąd w punkcie II sentencji wyroku zasądził od pozwanej Z. D. na rzecz strony powodowej (...) S.A. we W., na podstawie art. 98 k.p.c., z uwzględnieniem art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, stosownie do wyniku sprawy (w tym koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł). Koszty zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

Z uwagi na to, że pozwana była zwolniona od kosztów sądowych w całości, a brak było podstaw do obciążenia brakującymi kosztami sądowymi strony powodowej, Sąd w punkcie III sentencji wyroku, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obciążył Skarb Państwa brakującymi kosztami sądowymi.